

Forespørgsel [om NATO] af Gert Petersen (SF), Ole Henriksen (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Ebba Strange (SF).

(Forespørgsel nr. XXXII. Anmeldt 4/5 79. Fremme af foresp. vedt. 10/5 79. Første del af foresp. (forhandlingen) foretaget 17/5 79. Forslag om motiveret dagsorden fremsat 17/5 79 af Bjørn Poulsen (SF), af Ib Christensen (DR) og af Robert Pedersen (S)).

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af *Robert Pedersen (S)* (se referatet 17/5 79)

vedtoges med 98 stemmer mod 41; 7 stemte hverken for eller imod.

Hermed bortfaldt følgende forslag:

Forslag om motiveret dagsorden af *Bjørn Poulsen (SF)* (se mødet 17/5 79)

Forslag om motiveret dagsorden af *Ib Christensen (DR)* (se mødet 17/5 79).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. i Grønland.

(Lovforslag nr. L 217. Fremsat 9/5 79. Første behandling 15/5 79. Betænkning 15/5 79. Anden behandling 17/5 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Steen Folke (VS):

Under andenbehandlingen af dette overenskomstindgreb i Grønland forsøgte jeg at foranledige blot et minimum af debat. Der var da også et par ordførere foruden mig, der tog ordet, men regeringspartierne ordførere var tavse som østers, og Grønlandsministeren havde øjensynlig ikke den allermindeste lyst til at bestige talerstolen og forsvare lovforslaget eller blot besvare de spørgsmål, der var direkte henvendt til ham. Jeg vil godt

forsøge mig én gang til her ved tredje og sidste behandling.

Jeg synes, dette overenskomstindgreb er en pinlig sag for de socialdemokrater og borgerlige, som om lidt rejser sig og vedtager det. Dette siger jeg ikke bare på grund af VS' generelle afstandtagen fra overenskomstindgreb – selv om det er et standpunkt, som vi lægger stor vægt på, mens jeg godt er klar over, at både socialdemokrater og borgerlige i almindelighed tager det langt mere afslappet – men i dette tilfælde er der tale om overenskomstindgreb på et arbejdsmarked, som ligger 4.000 km herfra, i et land, som den danske stat under stor fanfare har udstyret med et såkaldt hjemmestyre. Det er 3 uger siden, og dette overenskomstindgreb skulle blive det første bevis på, hvor lidt dette hjemmestyre er bevendt. Jeg tænker ikke bare på, at såvel den formelle som den reelle kompetence fortsat ligger hos den danske stat. Jeg tænker også på, at Grønlandsministeren hidtil har lagt uhyre stor vægt på, at de lovforslag, han fremsatte, havde opbakning fra Grønlands landsråd. Det var i en situation, hvor landsrådets funktion alene var rådgivende, sådan som det har været til den 1. maj i år.

I dag sidder der et landsting, der ikke kun er rådgivende. Men som sin første embedshandling efter hjemmestyrets indførelse og valget af det nye landsting fremsætter ministeren et lovforslag, som i hvert fald for § 10's vedkommende ikke støttes af landstinget.

Forleden dag blev et ændringsforslag om at pille § 10 ud af lovforslaget nedstemt. Jeg vil gerne endnu en gang spørge ministeren direkte: hvordan kan det være, at ministeren i denne sag – som jo er en ganske vigtig sag, det er ikke nogen trivial og ligegyldig bagatel – øjensynlig ikke har lagt særlig vægt på at få den opbakning fra landstinget til loven, som han i almindelighed påberåber sig at lægge så stor vægt på?

Dohrmann (FP):

Jeg synes, det har været både tankevækkende og også deprimerende her under udvalgsarbejdet at opleve, at den ene delegation efter den anden er kommet i udvalget og har sagt til os, at de end ikke har haft lejlighed til at fremsætte deres krav, de er slet ik-